

LINDA HOWARD

FOARTE APROPIAT
ȘI PERICULOS

UP CLOSE AND DANGEROUS
by Linda Howard

Toate drepturile rezervate acestui titlu aparțin
Editurii MIRON

Editura MIRON

CAPITOLUL 1

Bailey Wingate se trezi plîngînd. Din nou.

Nu-i plăcea cînd se întîmpla asta, fiindcă știa că nu are nici un motiv să fie aşa slabă de înger. Dacă ar fi fost extrem de nefericită, dacă ar fi fost singură sau îndurerată, atunci ar fi fost normal să plîngă în somn, dar nici vorbă de aşa ceva. În cel mai rău caz, era supărată.

Dar nici această supărare nu era o atitudine full-time; ea apărea doar cînd trebuia să le facă față copiilor ei vitregi, Seth și Tamzin, lucru care se întîmpla, slavă cerului, doar o dată pe lună, cînd trebuia să le transfere celor doi sume din fondurile fiduciare pe care le primeau din moștenirea lăsată de răposatul ei soț. Atunci ei o contactau, fie ca să insiste pentru a primi mai mulți bani, și tot ea trebuia să aprobe, sau după aceea, ca să-i spună, fiecare în felul său personal, că este o ticăloasă mîrșavă.

Cel mai răutăcios era, pe de parte Seth, care de nenumărate ori a lăsat-o traumatizată emoțional, dar măcar el manifesta față de ea o ostilitate directă. Oricît de insuportabil era acesta, Bailey prefera să-i facă față lui, decît să se strecoare printre mizeriile pasiv-agresive ale lui Tamzin.

Astăzi era ziua în care fondurile lunare trebuiau

transferate în conturile lor bancare, ceea ce însemna că putea să aștepte iminentele lor apeluri telefonice, sau vizite directe. Oh, ce bucurie. Una dintre pedepsele preferate ale lui Tamzin era să vină în vizită, luîndu-i cu ea și pe cei doi copii mici. Tamzin singură era foarte greu de suportat, dar cînd la amestec se adăugau și cei doi copii ai ei plîngăcioși, răsfățați și obraznici, atunci lui Bailey îi venea să o ia la fugă în sus, pe dealuri.

- Ar fi trebuit să primesc un spor de risc, mormăi ea îmbuflată, în timp ce se dădea jos din pat.

După aceea își făcu rapid o socoteală mental. Nu avea motive să se plîngă, cu atît mai puțin să plîngă, mai ales că dormise suficient. Cîndva a acceptat să se mărite cu James Wingate, cunoscîndu-i bine pe copiii lui și știind cum vor reacționa la aranjamentele financiare făcute de tatăl lor pentru ei. Practic el a contat pe aceste reacții și a planificat totul în consecință.

Ea s-a lăsat atrasă de această situație cu ochii larg deschiși, aşadar acum nu avea motive să se plîngă. Chiar și din mormînt, Jim o plătea foarte bine să-și facă treaba.

Intră în baia somptuoasă și își privi reflecția – lucru pe care era dificil să nu-l facă, deoarece primul lucru cu care dădea nas în nas era o oglindă înaltă din tavan pînă-n podea. Uneori, cînd se vedea, avea un moment de completă detașare de persoana reflectată și ceea ce simțea în adîncul sufletului.

Banii au schimbat-o – nu atît de mult la interior, cît la exterior. Era mai slabă, mai tonificată, fiindcă acum avea

atît timp, cît și bani ca să plătească un antrenor personal, care venea la ea acasă și scotea untul din ea în sala de gimnastică privată. Părul ei, altădată o nuanță de blond-murdar, era acum vopsit în șuvițe cu diferite nuanțe de blond, și părea absolut natural.

O tunsoare care a costat-o mult îi complimenta trăsăturile faciale, fiind executată atît de atent, încît chiar și acum, cînd de-abia coborîse din pat, părul ei arăta ca și pieptănăt.

A fost dintotdeauna o femeie îngrijită și se îmbrăca pe cît de bine îi permitea salariul, dar era o diferență ca de la Pămînt la Lună între "îngrijit" și "elegant". Nu era o femeie frumoasă și, evident, nici acum nu putea concura pentru calificativul de femeje atrăgătoare, însă cîteodată reușea să arate "drăguț" sau chiar "frapant". În urma aplicării competente a celor mai bune produse cosmetice disponibile pe piață, verdele ochilor ei părea mai intens, mai vibrant.

Hainele îi erau croite pe măsura ei, ca să se potrivească exclusiv pe corpul ei și nu pe siluetele milioanelor de femei anonime, care purtau aceeași măsură generală.

Ca văduvă a lui Jim, ea avea drept total și incontestabil să utilizeze această casă din Seattle, una în Palm Beach, iar alta în Maine. Nu trebuia niciodată să zboare cu o linie aeriană comercială, decît dacă asta era dorința ei; corporația Wingate putea să închirieze avioane particulare pentru uz personal, iar ea avea permanent un avion la dispoziție.

Plătea doar pentru obiectele personale, ceea ce însemna că nu trebuia să-și facă griji pentru facturi. Acesta era, fără îndoială, punctul de maximă însemnatate al înțelegерii pe care o făcuse cu bărbatul care a luat-o de soție și care, în mai puțin de un an, a lăsat-o văduvă.

Bailey fusese săracă și, cu toate că acumularea unei averi nu a fost niciodată țelul sau ambiția ei, trebuia să recunoască acum că, dacă ai bani, viața îți este mult mai ușoară. Și acum avea probleme, principalele fiind Seth și Tamzin, doar că și problemele sănt percepute diferit cînd ele nu presupun plata facturilor la timp: ideea de urgență dispăruse.

Treaba ei era doar să monitorizeze conturile unde făcea plătile – o îndatorire pe care și-a luat-o foarte în serios, deși lor nu le-ar veni să credă – și să-și umple zilele.

Doamne, cît era de plăcădită.

Jim s-a gîndit la tot ce era legat de copiii lui, se gîndeaua în timp ce păsea în cabina de duș cu formă rotundă și geamuri sablate. Le asigurase moștenirile; în măsura în care i-a stat în puțină, a avut grija ca viitorul lor financiar să fie asigurat, cu măiestrie citindu-le personalitățile chiar în timp ce făcea asta.

Totuși, planurile lui nu au inclus și modul în care se va derula viața ei după ce el nu va mai fi.

Possible că nici nu i-a păsat, se gîndi ea cu amărăciune. Ea a fost doar scopul în sine și chiar dacă a ținut la ea și ea la el, niciodată el nu a pretins că simte mai mult de atât

pentru ea. Practic, ei au avut un aranjament de afaceri, pe care el l-a inițiat și controlat. Nici dacă ar fi știut dinainte, lui nu i-ar fi păsat că prietenii lui, care pînă atunci au invitat-o la evenimente sociale, cît Jim era încă în viață, acum au uitat-o, ba chiar au scos-o de pe lista cu invitați, ca pe un cartof stricat, imediat ce el a fost îngropat.

Amicii lui Jim erau toți în grupa lui de vîrstă, iar mulți dintre ei o cunoscuseră și fuseseră prieteni cu prima lui soție, Lena. Unii o cunoșteau pe Bailey dinainte, de pe vremea cînd era asistentă lui personală. Nu se simțeau deloc în largul lor în prezența ei, iar acum ea juca rolul de soție. La naiba, nici ea nu se simțea în largul ei, atunci cum ar fi putut să-i condamne pe ei pentru că simt același lucru?

Nu aceasta era viața pe care și-a dorit-o pentru ea însăși. Da, era bine că avea bani – foarte bine – dar nu voia să-și petreacă restul vieții fără să facă nimic, în afară de înmulțirea lor pentru doi oameni care o disprețuiau. Jim a fost mai mult ca sigur că umilirea lui Seth prin faptul că moștenirea lui era controlată de o mamă vitregă, care era cu trei ani mai tînără decît el, îl va șoca, prin urmare va încerca să stea pe propriile-i picioare, devenind un adult responsabil; de altminteri pînă atunci el a fost versiunea masculină a lui Paris Hilton. Doar că lucrul acesta nu s-a întîmplat, iar Bailey nici nu mai avea vreo speranță că se va întîmpla vreodată.

Seth a avut nenumărate șanse să se implice și să-și dovedească interesul pentru corporațiile care îi finanțau stilul de viață luxos și lenș, doar că nu a profitat de

niciuna. Seth fusese speranța lui Jim, fiindcă Tamzin era absolut dezinteresată și nepotrivită pentru tipul de decizii financiare pe care îl solicitau sumele enorme de bani. Pe Tamzin nu o interesa decât rezultatul în sine, care era exprimat în bani lichizi la dispoziția ei – și ea voia *acum* toată moștenirea ei, astfel încât să o poată cheltui aşa cum dorea.

Bailey se cutremură la acest gînd; dacă Tamzin ar avea controlul asupra moștenirii ei, ar face praf toți banii în cinci ani, cel mult. Dacă fondurile fiduciare nu erau controlate de Bailey însăși, atunci se va găsi cineva care să le controleze.

Telefonul sună chiar când opri apa de la duș și întinse mîna ca să ia prosopul de culoarea șampaniei, cu care voia să se înfășoare. Își înfășură un alt prosop în jurul capului, ca să-și usuce părul, apoi ieșî din baie și merse spre telefonul fără fir, privi afișajul și citi numărul. Puse receptorul la loc, fără să răspundă. Numărul a fost blocat; ea își înregistrase numărul pe rețeaua națională care bloca numerele nedorite, adică numerele care apelau de la firme de publicitate. Probabil că era Seth, care ișteț fiind, mai inventase vreo alte cîteva apelative injurioase, însă ea refuza să-l preia pînă ce nu-și bea cafeaua. Fixase o graniță dincolo de care simțul datoriei nu putea să treacă, iar cafeaua făcea parte din acest perimetru.

Pe de altă parte, dacă se întîmplase ceva? Seth era mare amator de petreceri și niciodată nu se culca înainte de răsăritul soarelui – cel puțin când era vorba de propriul

său pat. Așadar nu putea să sune el atît de devreme. Își simți granițele ușor violate, aşa că puse iar mîna pe receptor, tastă butonul "con vorbire", cu toate că robotul telefonic preluase deja apelul și începuse să emită mesajul de întîmpinare.

- Alo, zise ea, peste vocea masculină care continua să redea mesajul de pe robot. Păstrase înregistrarea automată, fără să-și înregistreze propriul mesaj, fiindcă i se părea mai impersonală vocea metalică.

Ridică receptorul și atunci se întrerupse mesajul, se auzi un bip scurt și apoi un declic.

- Bună, mamă.

Sarcasmul lui Seth exploda din vocea lui. Bailey oftă, dar în gînd. Nu se întîmpla nimic; Seth exersa o nouă modalitate prin care să o enerveze. Nu o deranja faptul că un bărbat mai în vîrstă ca ea ca ea îi spunea "mamă", dar o enerva enorm faptul că trebuia să aibă de-a face cu el.

Cea mai bună cale prin care Seth putea să fie anihilat era ca ea să nu reacționeze în fața lui; în cele din urmă se va plăcînsi de întepăturile proprii și va închide.

- Seth. Ce mai faci? răspunse ea pe un ton rece, dețașat, pe care îl folosise cît timp a lucrat ca asistentă personală a lui Jim. Nici tonul, nici expresia ei nu au lăsat niciodată să se vadă ceva.

- Se poate și mai bine, răspunse el cu falsă veselie, ținînd cont că tîrfa-flămîndă-după-banii-mei, care îmi este mamă vitregă, trăiește pe picior mare pe banii mei, în timp ce eu nu pot să mă ating de ei. Dar ce contează un mic surțișag între rude, nu-i aşa?

De obicei lăsa insultele să treacă pe lîngă ea."Tîrfă" a fost cea pe care a emis-o în clipa în care aflat clauzele din testamentul tatălui său. Seth a mers mai departe și a acuzat-o că s-a măritat cu tatăl lui pentru bani, profitând de boala lui Jim, ca să-l convingă să o lase pe ea controleze pînă și banii copiilor lui.

Tot el i-a promis, printre amenințări, că va contesta testamentul la tribunal, moment în care avocatul lui Jim a ofstat și l-a sfătuit să nu facă aşa ceva, fiindcă ar fi fost o risipă de timp și bani. Jim a ținut frîiele imperiului său cu competență pînă în ultimele săptămîni înainte să moară, iar testamentul fusese semnat cu aproape un an înainte de asta – de fapt, la o zi după ce s-a căsătorit cu Bailey.

Cînd aflat asta, Seth s-a făcut roșu de mânie și i-a spus ceva atît de murdar, încît toți cei aflați în cameră și-au ținut respirația, apoi au ieșit cît au putut de repede. Pînă atunci Bailey se autoeducase să nu reacționeze, aşa că era puțin probabil ca un simplu "tîrfă" rostit acum să o provoace în vreun fel.

Pe de altă parte, atît de mult i s-a spus că este hoață, încît termenul începuse să-i intre pe sub piele.

- Apropo de moștenirea ta, am aflat de o oportunitate de investiție și vreau să o cercetez, spuse ea cu mult calm. Pentru ca să maximizez profitul, va trebui să aduc în afacere cît de mult se poate. Sper că nu te deranjează dacă voi reduce la jumătate alocația ta lunară, bine? Temporar, desigur. Cred că timp de un an va fi suficient.

După o fracțiune de secundă de tăcere, în care Seth

ascultase propunerea, începu să urle pe un ton amenințător, cum fac fiarele încolțite:

- Ticăloaso, te omor.

Era prima dată cînd îi para insultele cu propria ei amenințare, fapt care-l socase acum, fiindcă îl scotea din zona lui de confort. Amenințarea nu o speria. Seth se pricepea foarte bine cînd venea vorba să amenințe, doar că nu ducea nimic la bun sfîrșit.

- Dacă ai alte propuneri de investiții pe care dorești să mi le prezinti, aş fi bucuroasă să le ascult, spuse ea, atît de politicos, încît ai fi zis că el i-a cerut detalii despre investiție, nu că a amenințat-o cu moartea. Dar ai grijă să le cercetezi foarte amănunțit și aștept propunerile tale în scris. Le voi acorda atenție maximă, dar cred că asta va dura vreo cîteva săptămîni. Poimîne plec în vacanță și estimez că voi lipsi cam două săptămîni.

Drept răspuns, îl auzi cum a trîntit telefonul..

Nu era un început de zi prea grozav, se gîndi ea, însă măcar întîlnirea lunără cu Seth era ceva de domeniul trecutului.

Acum, dacă ar putea să o evite și pe Tamzin...